

Nova localitat de *Petrocoptis montsiciana* O. Bolòs et Rivas Martínez a Catalunya.

Hem herboritzat aquesta cariofil·làcia casmofítica a l'extrem ponentí de la comarca del Solsonès, a la vall de la Móra Comdal (Odèn) a la serra de les Agulles, UTM 31T CG 66, a 1200 m d'altitud, BC 649.114.

Aquesta planta arrelava al sostre d'una balma orientada a l'oest. Cal remarcar que les roques d'aquest indret no són pas calcàries compactes, com a les altres localitats conegudes, sinó conglomerats roïgs (pudingues) de l'Oligocè. Aquestes masses de conglomerats de la Móra Comdal, la serra Seca i Canalda, a la capçalera de la Ribera Salada, pertanyen propiament al marge nord de la Depressió Central Catalana, en contacte amb els primers relleus dels Pre-pirineus: la serra del Turp (Cretaci) i les serres d'Odèn i del Port del Comte (Devonià). Aquesta localitat constitueix l'extrem E de l'àrea de dispersió de *Petrocoptis montsiciana* el qual es fa al Montsec, des de Camarasa (ROMO, in *Fol. Bot. Misc.*, 2: 67, 1981), fins a Fet, al sud del Montsec d'Estall (CG 05, CG 06, CG15, CG 16, CG 24, CG 25), segons les dades de la tesi doctoral d'A. M. ROMO, Flora i Vegetació del Montsec (Pre-pirineus catalans), 1983. El plec d'herbari corresponent, que resta incorporat a BC, ha estat determinat per J. M. Montserrat i A. M. Romo, als quals haig d'agraïr les dades que m'han ofert sobre la distribució aquest tàxon.

Josep NUET I BADIA. Av. de Pedralbes, 46, 2n. 08034-Barcelona

Plantas de la Vall de Cardós

Dins el programa d'activitats pràctiques del Departament de Botànica (Facultat de Biologia de la Universitat de Barcelona) els estius dels anys 1982 i 1983 férem breus estades a la Vall de Cardós. Les nostres exploracions s'estengueren per la vall principal fins a la capçalera de Broate, i també vers als estanyes de Romedo i l'estany de Naorte, i per la vall lateral d'Esterrí de Cardós. Junt amb diversos professors del Departament (J. Carreras, E. Carrillo, A. Farràs, R. M. Masalles i J. M. Ninot) i de nombrosos alumnes, estudiarem en una primera visió general la flora i la vegetació d'aquesta contrada pirinenca tan poc visitada pels botànics catalans. Això ens permeté d'aplegar una sèrie de dades inèdites, de les quals extreiem ara algunes de les citacions florístiques que ens semblen més notables.

Agrostis agrostiflora (G. Beck) Rauschert

Vora el torrent de Sellente, CH 62, 1700 m, dins les formacions megafòrbiques (*Adenostylion*). Coneguda de diverses comarques pirinenques, deu ésser una planta no gaire rara a totes les altes valls.

Allium ericetorum Thore

Recollit per E. Carrillo i J. M. Ninot vora Boavi, CH 62, 1475 m, en uns replanets entre roques esquistoses. Dels Pirineus, n'hem trobat citacions de les valls aragoneses i del vessant aquitànic (inclòs el sector francès de la baixa Vall d'Aran) però no del territori català estricte.

Alopecurus gerardii Vill.

Capçalera de la vall de Broate, CH 62, 2200 m, en un replec on s'acumula la neu, al costat d'*Oreochloa disticha* (Wulfen) Link. subsp. *blanka* (Deyl) Kùpfer i de *Cardamine bellidifolia* L. subsp. *alpina* (Willd.) B. M. G. Jones.

Betula pubescens Ehrh.

Força corrent entre Boavi i Broate, CH 62, 1650-1900 m. En aquesta mateixa zona són freqüents *Angelica razulii* Gouan i *Campanula preclatoria* Timb.-Lagr. Hem vist també el bedoll pubescent a la Vall de Camprodon, al capdavant de la Coma de l'Orri, DG 49, 1700 m.

Fagus sylvatica L.

No assenyalat fins ara, pel que nosaltres sabem; a la Vall de Cardós, apareix de manera dispersa a la бага de Boavi, dintre l'avetosa. En comptàrem en total uns 40 individus ben desenvolupats, a diversos punts CH 62, entre 1500 i 1700 m, i és possible que n'hi hagi més a d'altres raconades. A les avetoses de Boavi, hi vegérem també *Festuca altissima* All., *Milium effusum* L., *Doronicum austriacum* Jacq., *Asperula odorata* L., *Polystichum aculeatum* (L.) Roth, ... plantes que solen anar lligades als ambients nemorals humits.

Gentiana pyrenaica L.

Descoberta ja fa temps per A. Farràs a la zona dels estanys de Romedo, CH 63, 2100-2150 m, la retrobarem abundant dins els prats àcids i més o menys humits de l'aliança *Nardion*. Aquesta genciana que, a part els Càrpats i les muntanyes de Bulgària, apareix només als Pirineus orientals, deu trobar a la Vall de Cardós el seu límit occidental absolut.

Geum hispidum Fries var. **albarracinense** (Pau) Cuatrecasas

Pla de la Borda, CH 62, 1425 m. Planta que apareix esporàdicament a moltes de les valls internes del Pirineus catalans.

Juncus squarrosus L.

Espècie poc freqüent als Pirineus catalans, coneguda ja de la Cerdanya i del Capcir. La trobarem als Plans de Boavi, CH 62, 1460 m, dins els prats àcids del *Nardion*, i també sobre la Pleta de Llurri, CH 62, 1900 m. En aquella primera localitat feia costat a *Polygala serpyllifolia* J.A.V. Hose, una altra planta rara als nostres Pirineus, a *Sieglingia decumbens* (L.) Bernh. i a *Soldanella alpina* L. (que davalla de les zones més elevades).

Leontodon saxatilis Lam. subsp. **hispidus** (Roth) Castrov. & Laínz

Vora Lladros, CH 51, 1050 m, dins els prats del *Xerobromion*.

Luzula pilosa (L.) Willd.

Als boscos de roure i bedoll de sobre la cabana de Boldís, CH 52, 1275 m, juntament amb *Pulmonaria affinis* Jordan i *Calamagrostis arundinacea* (L.) Roth. Molt esparsa als nostres Pirineus.

Poa chaixi Vill.

Sobre Boavi, CH 62 1700 m, i cap a l'Estany de Naorte, CH 62, 2150 m. És planta força corrent als Pirineus.

Pseudorchis albida (L.) A. & D. Löwe

Coma Lletosa, CH 62, 2130 m.

Scilla lilio-hyacinthus L.

Força abundant sobre l'avetosa de Boavi, tocant al torrent de Sellente, CH 62, 1700-1725 m. A la mateixa zona veiérem *Paris quadrifolia* L.

Thymelaea calycina (Lapeyr.) Meissner

Sota l'estany de Naorte, CH 62, 2150 m i també a Comalletosa, CH 62, 2125 m. Coneguda de zones pirinenques més occidentals, fins a l'Alta Ribagorça i la Vall d'Aran, deu tenir el seu límit oriental a la Vall de Cardós.

Valeriana pyrenaica L.

Davalla, seguint el riu, fins a sota la cabanya de Boldís, CH 52, 1235 m, localitat on apareixen també altres plantes pròpies de zones més altes, com és ara *Cicerbita plumieri* (L.) Kirsch., *Allium*

schoenoprasum L. i *Polygonum viviparum* L. En aquesta mateixa localitat observarem *Vicia orobus* DC., *Rhannus catharticus* L., *Lathraea clandestina* L., *Angelica razulii* Gouan, *Crepis lampsanooides* (Gouan) Tausch i *Drosera rotundifolia* L.

Viola mirabilis L.

Al nord de Tavascan, dintre una roureda àcida atribuïble al *Pteridio-Quercetum pubescentis*, CH 52, 1250 m. Al mateix lloc vivien *Lathyrus niger* (L.) Bernh. i *Festuca heterophylla* Lam.

J. VIGO. Departament de Botànica. Facultat de Biologia. Av. Diagonal, 645. 08071-Barcelona

Cotula australis (Sieb.) Hook. F. i *Lapsana communis* L. a les Illes Balears

Cotula australis va ésser citada per primera vegada a la Península Ibèrica l'any 1974, pel botànic recentment mort Josep BARRAU (*Collect. Bot.* X: 29).

Pel maig de 1980 la vaig trobar a Mallorca, en un lloc de característiques molt semblants a les de la localitat de Barcelona. A Mallorca es troba a la via del carril de Ciutat a Sóller, quan travessa el carrer de Gabriel Maura.

Durant aquests quatre anys passats he pogut observar que la primera colònia s'estén progressivament. Fins al present és l'única localitat coneguda a Mallorca.

Lapsana communis havia estat citada de la Cova dels Hams, de Manacor per Maheu (cf. KNOCHE, *Fl. Balear* 2: 512), però ningú no l'havia retrobada. En el "Catalogue provisoire de la flore des Baléares" de J. Duvigneaud consta com a planta dubtosa per a Mallorca. No ha estat observada tampoc a cap altra illa.

El 30 de maig de 1984 vaig trobar aquesta espècie en el carrer de Nicolàs de Pax (Ciutat de Mallorca). N'hi havia un petit grup d'individus que desaparegueren a les darreries del mes de juny a causa de la neteja de la brigada municipal.

A l'herbari de l'Institut Botànic de Barcelona (BC) hi ha dipositats exemplars de totes dues espècies.

Plau-me agrair al Dr. Oriol de Bolòs la seva valuosa ajuda en la classificació d'aquestes plantes.

Jeroni ORELL CASASNOVAS. Carrer Victòria 11 de maig. Sóller, Mallorca

Notes florístiques II: Aportacions a la flora catalana

Crassula campestris (Eckl. & Zeyher) Endl.

El 1969, J. VIGO i J. TERRADAS (*Act. Geobot. Barcinonensia* 4) trobaren, prop de Santa Maria de Cervelló, una espècie del gènere *Crassula* que resultà ésser *Crassula campestris* (Eckl. & Zeyher) Endl. (CARDONA & al., *Collect. Bot.* 10, 1976), l'àrea de distribució de la qual és, sobretot, l'Àfrica meridional. A Europa, era desconeguda fins aleshores.

Darrerament (1983-1984) hem trobat novament aquesta espècie en diversos indrets de la península del Cap de Creus, on, com a Cervelló, prospera a les codines silícies, tant si el substrat és esquistós, com si es tracta de granitoides o d'altres roques cristal·lines (pegmatites, etc.).

Les localitats on hem pogut veure-la són: vora la Riera de Vilajuïga, sota el Castell de Quermançó, 31T EG 0787, 50 m, (BC 647953), codines sobre granitoides; camí de Cala Galledera, 31T EG 2286, 90 m, codines sobre afloraments d'esquistos i roques cristal·lines; sobre la Cala Portaló, EG 2386, 50 m, (BC 647954), codines sobre afloraments d'esquistos amb filons de roques cristal·lines; Morro de Cala Bona, EG 2584, 10 m, (BC 647955), codina sobre esquistos.